

Dosar nr. 2330/2/2009 (Număr în format vechi 1806/2009)

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE
MUNCĂ SI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIE Nr. 4375R

Ședința publică de la 15 Iunie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE – ENACHE DANIELA GEORGETA

JUDECĂTOR – SILVIA GEORGIANA IGNAT

JUDECĂTOR – CĂLIN DRAGOȘ ALIN

GREFIER – ILEANA ROXANA MINTICI

Pe rol fiind, soluționarea recursului formulat de către recurenții: **Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Lascu Gabriela, Cozma Mihai Paul, Roman Adrian, Mateescu Bogdan Mihai, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciș Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana**, împotriva sentinței civile nr.4806 din data de 11.06.2008.2008, pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.32390/3/2007, în contradictoriu cu intimații: **Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Tribunalul București, Tribunalul Prahova, Tribunalul Hunedoara**, având ca obiect „drepturi bănești creșteri salariale de 5%,2% și 11%”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns recurenții prin avocat, lipsind intimații.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prin serviciul registratură s-a depus la dosar la data de 13.05.2009, de către intimata Tribunalul Prahova o cerere de amânare întrucât nu i-au fost comunicate motivele de recurs. La data de

12.06.2009, s-a înregistrat și s-a depus la dosar întâmpinare formulată de intimata Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești.

Curtea pune în discuție cererea de amânare formulată de intimatul Tribunalul Prahova.

Recurenții prin avocat se opun cererii de amânare, întrucât motivele de recurs i-au fost comunicate.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare formulată de intimatul Tribunalul Prahova, având în vedere că această parte a cunoscut motivele de recurs și a depus întâmpinare la recurs în dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție tardivității declarării recursului de către recurenții Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Cozma Mihai Paul, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciu Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana.

Avocatul recurenților arată că la acest termen nu este în măsură să verifice acest aspect, dar ca recursul a fost formulat în termen.

Curtea se va pronunța pe această excepție odată cu cererea de recurs și nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Recurenții prin avocat solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea sentinței recurate în sensul admiterii acțiunii, constându-se stare de discriminare în care s-au aflat recurenții, generate de indexarea salariilor pe anul 2007. Depune la dosar practică judiciară. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Curtea reține cauza în stare de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.4806 din data de 11.06.2008.2008, pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.32390/3/2007, a fost respinsă cererea formulată în contradictoriu cu pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor și

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca fiind îndreptată împotriva unor persoane juridice fără calitate procesuală pasivă, a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii Pușchin Corina, Feldioreanu Maria, Rudareanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Cristina, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Marinescu Raluca Adriana, Niculae Rodica, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela O Ana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Lascu Gabriela, Cozma Mihai Paul, Roman Adrian, Mateescu Bogdan Mihai, Cărriniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciu Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției, Tribunalul București, Tribunalul Prahova, Tribunalul Hunedoara .

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că prin cererea dedusă judecății reclamantii au solicitat în esență acordarea de majorări salariale în procentele prevăzute de dispozițiile art.1 al.1 din OG nr.10/2007, respectiv 5% , 2% și 11%.

În conformitate cu dispozițiile textului mai sus citat „în anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit OUG nr.24/2000, privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar aprobată prin Legea nr.383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite potrivit anexelor nr.II și III la Legea nr.154/1998, privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit OG nr.3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr.323/2006, avute la data de 3 decembrie 2006, se majorează în trei etape”.

Față de dispozițiile imperative ale acestui text prin care sunt nominalizate categoriile de personal care beneficiază de majorările salariale respective, instanța nu reține susținerile reclamantilor potrivit cărora au fost discriminați , întrucât în speță nu sunt aplicabile dispozițiile art.2 al.2 din OG nr.137/2000.

În conformitate cu dispozițiile art.2 al.2 din OG nr. 137/2007, sunt discriminatorii criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane.

Prin urmare, acordarea acestor creșteri salariale numai anumitor

categorii profesionale nu constituie o discriminare, astfel cum este definită în OG nr.137/2000, întrucât nu reprezintă „o deosebire, excludere, restricție sau preferință efectuată pe bază de rasă, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, sau categorie defavorizată” prevederi ce au fost preluate și în cuprinsul dispozițiilor art.154 (3) din Codul muncii.

În consecință, nu poate fi reținută ca discriminatorie împrejurarea că nu s-au acordat majorări salariale magistraților și s-au acordat altor categorii, în condițiile în care, pentru magistrați, legiuitorul a prevăzut prin lege specială drepturile salariale și majorările periodice aplicabile acestora, respectiv prin OG nr.27/2006, aprobată prin Legea nr.43/2007.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs reclamanții Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Lascu Gabriela, Cozma Mihai Paul, Roman Adrian, Mateescu Bogdan Mihai, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciu Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana, solicitând modificarea în tot a sentinței recurate.

În motivarea recursului recurenței au arătat că hotărârea pronunțată de instanța de fond nu cuprinde motivele pe care se sprijină. Astfel, în practica instanțelor judecătorești s-a reținut că: „Simpla prezentare în cuprinsul considerentelor a conținutului cererii de chemare în judecată (obiect și motivele de fapt) precum și a conținutului înscrisurilor de la dosar, fără vreo analiză a conținutului acestor înscrisuri ori a celorlalte mijloace de apărare invocate de părți nu satisface cerința referitoare la motivarea în fapt a hotărârii”. Instanța de fond nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra apărărilor și motivelor invocate de recurenții-reclamanti, limitându-se la a formula o motivare strict teoretică, neraportată la probele și apărările din prezenta cauză, ceea ce echivalează cu lipsa motivelor pe care se sprijină.

Mai arată recurenții ca instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la apărările și motivele privind directă incidența și aplicabilitate în cauză a dispozițiilor din convențiile și tratatele internaționale la care România este parte și a Constituției României, respectiv: art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 26 din Pactul internațional cu privire

la drepturile civile și politice, dispozițiile art.4 și 16 din Constituția României care consacră principiul egalității între cetățeni prin excluderea privilegiilor și a discriminării iar, în raport de art.20 din legea fundamentală, art.23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Astfel, desi prin prisma tuturor acestor articole din tratatele si convențiile internaționale la care România este parte, raportate la dispozițiile OG nr. 137/2000, recurentii-reclamanti au dreptul sa beneficieze de dispozițiile OG nr. 10/2007, fiind privați de beneficiile acestei legi prin crearea unei situații discriminatorii, instanța de fond nu se pronunța asupra acestor apărări de fond ce prezintă o importanta deosebita în susținerea cererii de chemare in judecata.

Arata recurentii ca instanța de fond a făcut o „aplicare greșită a legii” atunci când a nesocotit argumentele reclamantilor privind încălcarea art.2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000. Contrar celor susținute de instanța de fond, recurentii-reclamanti, în calitate de judecători, se află într-o situație comparabilă cu cea a categoriilor profesionale care beneficiază de prevederile O.G. nr. 10/2007. Considera recurentii ca au fost gresit aplicate dispozițiile art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, republicată, care prevăd: „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii de viață publice” . Conform alin.2 din textul de lege menționat anterior sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane față de altele, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare. În lumina principiului de drept comunitar al egalității, Curtea Europeană de Justiție a stabilit ca este exclus ca situațiile comparabile să fie tratate diferii, iar situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. În acest sens, legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor protecție egală și efectivă împotriva discriminării în baza oricărui criteriu privind rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau altă opinie, origine națională sau socială, avere sau alt statut. O altă cerință a existenței discriminatorii este acea

prevăzută în art. 1 alin. 3 din OG nr. 137/2000 conform căruia „exercitarea drepturilor enumerate în cuprinsul prezentului articol privește persoane aflate în situații comparabile”. Precizează recurenții că aceasta este și situația magistraților aflați în situații comparabile cu alte categorii socio - profesionale și care beneficiază de indexare.

În drept, recursul se întemeiază pe dispozițiile art. 304 pct 7 și 9 Cpc, art. 304ind1 Cpc.

Împotriva aceleiași hotărâri au declarat, separat, recurs, la data de 18.07.2008, prin cerere depusă recomandat la oficiul postal, reclamantii Roman Adrian, Lascu Gabriela, Mateescu Bogdan Mihai, solicitând modificarea sentinței recurate în sensul admiterii acțiunii.

În motivare, arată recurenții că în motivarea recursului recurenții au arătat că hotărârea pronunțată de instanța de fond nu cuprinde motivele pe care se sprijină. Astfel, în practica instanțelor judecătorești s-a reținut că: „Simpla prezentare în cuprinsul considerentelor a conținutului cererii de chemare în judecată (obiect și motivele de fapt) precum și a conținutului înscrisurilor de la dosar, fără vreo analiză a conținutului acestor înscrisuri ori a celorlalte mijloace de apărare invocate de părți nu satisface cerința referitoare la motivarea în fapt a hotărârii”. Instanța de fond nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra apărărilor și motivelor invocate de recurenții-reclamanti, limitându-se la a formula o motivare strict teoretică, neraportată la probele și apărățile din prezenta cauză, ceea ce echivalează cu lipsa motivelor pe care se sprijină.

Mai arată recurenții că instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la apărățile și motivele privind directă incidența și aplicabilitate în cauză a dispozițiilor din convențiile și tratatele internaționale la care România este parte și a Constituției României, respectiv: art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, dispozițiile art.4 și 16 din Constituția României care consacră principiul egalității între cetățeni prin excluderea privilegiilor și a discriminării iar, în raport de art.20 din legea fundamentală, art.23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Astfel, deși prin prisma tuturor acestor articole din tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, raportate la dispozițiile OG nr. 137/2000, recurenții-reclamanti au dreptul să beneficieze de dispozițiile OG nr. 10/2007, fiind privați de beneficiile acestei legi prin crearea unei situații discriminatorii, instanța de fond nu se pronunță asupra acestor apărări de fond ce prezintă o importanță deosebită în susținerea cererii de chemare în judecată.

Arată recurenții că instanța de fond a făcut o „aplicare greșită a legii”

atunci când a nesocotit argumentele reclamantilor privind încălcarea art.2 alin.2 din O.G. nr. 137/2000. Contrar celor susținute de instanța de fond, recurentii-reclamanti, în calitate de judecatori, se află într-o situație comparabilă cu cea a categoriilor profesionale care beneficiază de prevederile O.G. nr. 10/2007. Considera recurentii ca au fost gresit aplicate dispozițiile art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, republicată, care prevăd: „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii de viață publice” . Conform alin.2 din textul de lege menționat anterior sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane față de altele, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare. În lumina principiului de drept comunitar al egalității, Curtea Europeană de Justiție a stabilit ca este exclus ca situațiile comparabile să fie tratate diferii, iar situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. În acest sens, legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor protecție egală și efectivă împotriva discriminării în baza oricărui criteriu privind rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau altă opinie, origine națională sau socială, avere sau alt statut. O altă cerință a existenței discriminatorii este cea prevăzută în art. 1 alin. 3 din OG nr. 137/2000 conform căruia „exercitarea drepturilor enumerate în cuprinsul prezentului articol privește persoane aflate în situații comparabile”. Precizează recurentii ca aceasta este și situația magistraților aflați în situații comparabile cu alte categorii socio - profesionale și care beneficiază de indexare.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, în raport de criticile formulate și de temeiurile de drept invocate de către recurenți, cât și din oficiu, conform art.304¹ C.pr.civ., Curtea reține următoarele:

În privința recursurilor declarate de recurentii Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț,

Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Cozma Mihai Paul, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeci Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioan, Curtea retine ca acestea sunt tardive.

Astfel, sentinta recurata a fost comunicata recurentilor la data de 10.07.2008 , iar recursurile , declarate prin aceeasi cerere, au fost depuse la data de 25.07.2008.

Potrivit art. 80 din Legea nr. 168 din 12 noiembrie 1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.

Avand in vedere data comunicarii hotararii instantei de fond si data declararii recursului , precum si dispozitiile art. 101 alin 1 Cpc. si ale art. 104 Cpc., constatam ca a fost depasit termenul de 10 zile prevazut in mod imperativ de lege.

Sanctiunea nerespectarii acestui termen este decaderea din dreptul de a mai exercita calea de atac, cf. art. 103 Cpc. care prevede ca „neexercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei”, în speta neexistând vreo dispoziție legala contrara, iar recurenta nefacand dovada vreunei imprejurari mai presus de vointa sa.

Prin urmare, Curtea va respinge recursurile ca tardiv declarate.

In ceea ce priveste recursul declarat de recurentii Roman Adrian, Lascu Gabriela, Mateescu Bogdan Mihai, Curtea retine urmatoarele:

Prin cererea de chemare in judecata, recurentii reclamanti au solicitat obligarea paratilor la acordarea de majorări salariale în procentele prevăzute de dispozițiile art.1 al.1 din Ordonanta Guvernului nr.10/2007, respectiv 5% , 2% și 11%.

Curtea constata ca prima instanta a facut o interpretare si aplicare corecte a dispozitiilor legale relevante. Astfel, Ordonanta Guvernului nr. 10/2007 stabileste chiar in primul articol domeniul sau de aplicare sub aspectul categoriilor socio-profesionale si anume personalul contractual din sectorul bugetar, ale carui drepturi salariale sunt stabilite potrivit OUG nr.24/2000, privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar aprobată prin Legea nr.383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și personalul care ocupă funcții de demnitate publică, ale carui indemnizații

sunt stabilite potrivit anexelor nr.II și III la Legea nr.154/1998, privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit OG nr.3/2006.

Rezulta cu claritate ca recurentii reclamanti nu se incadreaza in aceste categorii vizate de Ordonanta Guvernului nr. 10/2007, pe cale de consecinta, nu pot beneficia de drepturile acordate prin acest act normativ.

In speta, nu se aduce atingere principiilor egalitatii de tratament sau al nediscriminarii, asa cum sustin recurentii reclamanti, deoarece acestia nu se pot raporta decat la persoane aflate in situatii identice sau comparabile. Or, recurentii nu pot pretinde sa li se recunoasca anumite drepturi acordate altor categorii profesionale atat timp cat au un statut diferit de al acestora din urma, nu au aceleasi drepturi și nu sunt tinuti de aceleasi obligatii. Discriminarea nu este o cale de a beneficia de un anumit drept acordat altei persoane , ci inseamna a beneficia de un anumit drept ca o consecinta a identitatii sau similitudinii situatiei in care cele doua persoane se afla. Or, dupa cum inmod corect a retinut si tribunalul, recurentii nu se afla intr-o situatie identica sau similara cu cei vizati prin Ordonanta Guvernului nr. 10/2007.

Pentru aceste considerente, Curtea va respinge recursul formulat de recurenții Roman Adrian, Lascu Gabriela, Mateescu Bogdan Mihai, ca nefondat, nefiind incident vreunul din motivele de recurs prev. de art. 304 Cpc si neexistand un alt motiv de nelegalitate sau netemeincie a sentintei recurate.

Respinge recursurile formulate de recurenții Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Cozma Mihai Paul, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciuc Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana, ca tardiv declarate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de recurenții **Roman Adrian, Lascu Gabriela, Mateescu Bogdan Mihai**, împotriva sentinței civile nr.4806 din data de 11.06.2008.2008, pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.32390/3/2007, în contradictoriu cu intimații **Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Tribunalul București, Tribunalul Prahova și Tribunalul Hunedoara**, ca nefondat.

Respinge recursurile formulate de recurenții **Pușchin Corina, Feldioreanu Mariana, Rudăreanu Mariana, Corneliac Elena, Mazilu Gabriela Cristina, Chiriță Sandu Nicoleta Monica, Zeca Dorina, Popa Cornelia, Niculae Rodica, Marinescu Raluca Adriana, Militaru Ionuț, Voina Victor Ionuț, Rahaian Mihaela Oana, Giurchiță Silviu Dumitru, Făget Liviu Eugen, Colina Petre, Cozma Mihai Paul, Cărpiniș Petre Dănuț, Popa Mocanu Iuliu Otonel, Popescu Lucian Dumitru, Zidaru Liviu Gheorghe, Ludușan Manuela, Ciubotaru (Perjaru) Mirela Monica, Cmeciu Ștefan Ciprian, Moteanu Luiza Ioana**, împotriva aceleiași sentinței, ca tardiv declarate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.06.2009.

PREȘEDINTE

Daniela Georgeta
Enache

JUDECĂTOR

Silvia Georgiana
Ignat

JUDECĂTOR

Dragoș Alin
Călin

GREFIER

Ileana Roxana Mintici

Red. D.G.E.
Dact. A.C./2ex
10.07.2009

Jud. fond: Maria Zamfirescu; Aurora Paraschiv